

تاریخ 10/11/2010

لیکوال: هدا

دگه پناه به خدا از شر این چنین پارلمان!

با این وقایع واضح که در پیش چشم ملت شکل گرفته، بیم آن وجود دارد که در صورت عدم جلوگیری از پیامدهای نحس تشکیل چنین پارلمان و یا حتی بلند کردن صدایی هم درین راستا و بر ملا نساختن دسیسه های پشت پرده به ملت رنجیده افغان، حوادث خوفناکی سرنوشت سرزمین ما را تهدید بکنند.

در یکی از چینل های تلویزیونی بسیار مدرن و "آزاد"، که حسب معمول در تمام تلویزیونهای خصوصی کشور صف طویلی از "درامه" یا سریالهای خارجی، به ویژه هندی، روزانه نوبت وار به خورد چشم مردم داده میشود، زن مسنی در یکی ازین سریالهای نقشی را بازی میکند که منفی است. او که در خانه خواهرزاده اش به صفت مهمان آمده و سالهای درازی را بر اساس منطق فلمهای هندی بی موجب در آنجا میگذارند، بنیاد گذار شیطنت ها، دسیسه ها و کینه پروری ها در آن خانه میشود و با این کار تاهنوز برخی از اعضای خانه را تا مرز جنون متأثر ساخته و همچنین به کارش مشغول است. این زن يك تکیه کلام دارد که دوبله کننده صدایش به دري آنرا با مهارت خاصی ادا می کند: "دگه پناه به خدا!"

زن شیطنتی میکند، شری می آفریند و بعد به ظاهر خودش از اتفاق که در اثر شرارت خود او به میان آمده یا در شرف وقوع است بخدا پناه می برد که این تکیه کلام در ذهن بیننده نفرت از نقش او را دو چندان میسازد.

حال رسانه های شرارت پیشه و نفاق افکن، چندی که در کنار سایر رسانه های آزاد ما به حیث "دشنامنامه ها" فعالیت دارند، نیز در میان میدیای آزاد ما و برای خوانندهگان و بینندهگان در همین نقش ظاهر گردیده اند. چنانچه حتی در عنوان نوشته های خویش هم از عین همین جمله کار می گیرند: "پناه بخدا از شر تاریک اندیشان و برتری طلبان" این عنوان یکی از همین گونه مقاله های شیطنت بار و کینه توزانه است که در چنین روز نامه ای به چاپ رسیده و در آن به مذمت گفته های اخیر وزیر اسبق اطلاعات و فرهنگ در باره انتخابات پارلمانی برای این پرداخته که آقای خرم نتایج انتخابات پارلمانی اخیر را دسیسه بیرونیان برای تجزیه افغانستان دانسته است؛ حقیقتی که روز تا روز عیان و عیان تر میگردد و بجز اکثریت پشتون ها که هدف نخست این دسیسه هستند اقوام برادر دیگر نیز به آن پی می برند.

انتقاد این رسانه های اجیر ازینکه چرا باید نامی از ائتلاف حق سرنوشت قوم بزرگ کشور در انتخابات پارلمانی برده شود، نمایندهگی از يك تعصب کور و سخت طفلانه و عقده مند میکند. برای اینکه نخست از همه نبود یا کمبود نمایندگی هر يك از اقوام در پارلمان آینده، پارلمان را از قالب هویتی اش که همانا نمایندگی ملت است بیرون خواهد کرد، چون ولو احصائیه و یا به گفته امروزیان آمار دقیقی از نفوس کنونی کشور بحساب اقوام در دست نیست اما ملت در طی سی سال گذشته دانسته و با گوشت و پوست خویش احساس نموده که گرچه آتش جنگ و بربادی بر تمام کشور افروخته بود، اما زیانهای مادی و معنوی بی زیاد را پشتونها ازین جنگ مستمر کشیده اند و امروز هم موج جدیدی از بربادی برایشان پورش آورده، و آنان در هر دوره این سی سال، خودشانرا محروم گردانیده شده احساس کرده اند. ما به چشم سر می بینیم که امروز هر چه از جانب بیگانگان آتش جنگ بر آنان فروزان تر میشود و با ازدیاد نا امیدي پشتونها از نظام حاکم مملکت با تهدید سقوط و هبوط مواجه میگردد، چون حضور واقعی آنها در نظام به مثابه حضور روح در کالبد است.

این گروه بی هویت رسانه بی فراموش کرده که زمانی خود چگونه دیوانه وار از کوچکترین نام و واژه نا مرسوم و غیر رسمی زبان فارسی ایران، به دفاع پرداخته و درین راه نا آگاهانه یا هم دیکته شده از جانب دیگران تا سرحد خودکشی و بیگانه پروری پیش رفتند و می روند. همچنان، این گروه (برخی از رسانه های داخل کشور) فراموش کرده که چگونه هر مباحثه و نشست را قصداً به مرز بندی های قومی کشانیده و با کوچکترین حرفی بر سر حقوق اقوام به فحش و ناسزا و گریبان دریدگی ها متوسل شدند و می شوند. متأسفانه پس از هر شری که به دیکته دیگران از همین رسانه ها برای ایجاد روحیه دشمنی میان اقوام برمیاخاست، حالت و ژستی هم مثل آن زن مکاره درامه میگرفتند، گوئی در همان وقت آنها نیز به خدا پناه میبرند.

و اما این پناه بردگان به خدای ویژه شان باید بدانند که مردم افغانستان از هر قوم و تباری که اند، آنقدر ها هم احمق نیستند که به دشنامنامه ها و چرنیدیات آنان فریب بخورند. این دیگر مثل روز روشن است که حاکمان بیرونی آنان و

ستراتیژی‌س‌تهای جهانی، نقشه‌های تباہ کن و کثیفی را برای این سرزمین و در مجموع این منطقه وسیع از هند و فارس گرفته تا آسیای میانه در سر می پروراند، که برای تعمیل و پیاده کردن آن عقده مندان بی هویتی چون همین گروه (برخی از رسانه‌های داخل کشور) بهترین وسیله محسوب شده می‌توانند.

بدون شك نقشه تباہ کن تجزیه منطقه و کشتار جمعی مردمی که شاید بودنشان برای استقرار دائمی آنان درین ساحه در قدم نخست مشکل زا تر باشد، از مغضوب کردن نخستین تبار منطقه یعنی پشتون‌ها آغاز یافته و بیگمان اگر آنان در این پلان خویش به واسطه نفاق اندازی و حملات نظامی وحشیانه خود شان موفق شدند (که خدا نکند) آنوقت خواهیم دید که نوبت به سرکوب اقوام دور و پیش دیگر این منطقه نیز خواهد رسید و هیچ قوم و جغرافیائی ازین مصیبت نجات نخواهد یافت. بزرگترین ثبوت این ادعا خبرهای ماه‌ها قبل بود، مبنی بر پیاده کردن طالبان در شمال به واسطه طیاره‌های ائتلاف و نا امنی‌های امروزی همان مناطق.

اشاره تحلیلگران سیاسی به تقلب سازماندهی شده در انتخابات پارلمانی و از جمله حرفهای وزیر اسبق اطلاعات و فرهنگ پیرامون آن بیشتر ناشی از چگونگی نتایج مقدماتی آن است که چندی قبل اعلان شد، چه ما در آن به وضاحت دیدیم، که چگونه کسانی نیز در میان برندگان برنده اعلان شدند: اشخاصی که با نعره‌های عصبانی داد از عدم افغانیت خویش میزنند، از نظام فدرال پشتیبانی میکنند و گاهی هم از تجزیه کشور حرف میزنند. محروم کردن پشتونهای شمال از شرکت در انتخابات یا هم گم و باطل کردن آرای شان با هزاران نیرنگ از جمله نا امنی‌های ساختگی، جلوگیری از گشایش مراکز انتخاباتی در ساحات پشتون نشین در شمال و نواحی دیگر مثلاً در جنوب و باطل کردن هزاران رای مردم آن نواحی و... و صدها و هزارها دلیل دیگر دال بر موجودیت تقلب سازماندهی شده در انتخابات از جانب زور مندان متعصب با همراهی کمیسیون انتخابات است.

با این وقایع واضح که در پیش چشم ملت شکل گرفته، بیم آن وجود دارد که در صورت عدم جلوگیری از پیامدهای نحس تشکیل چنین پارلمان و یا حتی بلند کردن صدایی هم درین راستا و بر ملا نساختن دسیسه‌های پشت پرده به ملت رنجیده افغان، حوادث خوفناکی سرنوشت سرزمین ما را تهدید بکند.

اگر برای گروهی از مفسدین متعصب و بیگانه پرور دارنده رسانه‌ها و "دشنامانه‌ها" این کار، کاریست تاریک اندیشانه و برتری طلبانه که از آن به خدا پناه می‌برند، پس ما هم از شر کاذب اندیشان متعصب و کینه توز به خدای خویش که خدای جمله کائنات است، پناه می‌بریم. خدا آنانرا توان برپائی شری به بزرگی تکه شدن سرزمین ما ندهد و خدا رسوایشان گرداند. آمین!

/ختم/

ایدیت/نشر: ایمل خان فیضی
faizi@afghan-german.de